

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر نگرشهای تربیتی والدین در خودپنداره فرزندان شهر زنجان سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تازه های روانشناسی تکاملی و تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

علی عسگری - کارشناسی علوم تربیتی آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

خودپنداره برای متخصصان مختلفی که با کودکان سروکار دارند از اهمیت زیادی برخوردار است، زیرا تصور فرد از شخصیت خود تا حد زیادی تصور او را راجع به محیطش تعیین میکند و این دو عامل، نوع رفتارهای او را طرح ریزی میکند. اگر خودپنداره فرد مثبت و نسبتاً متعادل باشد، شخص دارای سلامت روان است و اگر خودپنداره فرد منفی و نامتعادل باشد از لحاظ روانی ناسالم شناخته میشود. خودپنداره مثبت نشانگر این است که شخص خودش را به عنوان شخص دارای نقاط قوت و ضعف پذیرفته و این امر موجب بالا رفتن عزت نفس او در روابط اجتماعی میشود. به همین دلیل هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه نگرشهای تربیتی والدین با خودپنداره فرزندان میباشد. به منظور دستیابی به هدف خود، پژوهشگران ۲۴۰ دانش آموز (۱۲۰ دختر و ۱۲۰ پسر) را در شهر زنجان به روش نمونه گیری چندمرحله ای انتخاب کردند. برای سنجش متغیرها از آزمون نگرش سنج کوپر اسمیت و آزمون خودپنداره پیرز هریس استفاده شد. به منظور تحلیل داده ها از تحلیل واریانس چندعاملی استفاده شد و نتایج نشان داد که بین نگرشهای تربیتی والدین در ابعاد دموکراسی-تحکم و رهاسازی-استقلال با خودپنداره مثبت رابطه وجود دارد. همچنین بین متغیر جنسیت و خودپنداره نیز رابطه معناداری به دست آمد. تلویحات نظری و کاربردی عملی یافته ها در اصل مقاله آورده شده است.

کلمات کلیدی:

خودپنداره، نگرشهای تربیتی، والدین، فرزندان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1600704>

